

Bodø den 12.02.84

Pinsevennes Ytre Misjon

Oslo.

Guds fred!

I siste uke fikk jeg oversendt fra Anna Mjåland et skriv om rapport for 1983, og hun ber meg skrive litt om driften og personell. Vi reiste jo hjem i juni, så det blir jo heller mangelfullt, men her er noen momenter:

DRIFTEN.

Skolen startet opp til vanlig til sist i febr. med ca 120 elever. P.g.a. vedvarende regn og flomm ble både skole og det øvrige arbeidet mye forhindret, og en måtte spre klassene for å slippe å frakte så mange elever i småbåt over de flomrammede områdene.

Forøvrig var forholdet til både lokalbefolkningen og myndighetene som tidligere, og innebar ingen spesielle vansker.

De private organisasjoner som arbeider blant indianere begynte mere regelmessig å ha samlinger for å drøfte diverse forhold i forbindelse med arbeidet. Det ble valgt en repr. som er med i det offentlige indianer-råd. Skolen mottar forøvrig støtte til ca 1½ stilling fra dette råd (INDI).

Som nevnt var det regnet og flommen som skapte de største problemer, både for transport og for bøndene, og mange mistet mye av sine avlinger med tilsvarende problemer. Dette gjorde det også vanskelig å gjennomføre den samme oppsøkende virksomhet som tidligere.

I mars hadde stasjonen besøk av et evalueringsteam, oppnevnt av NORAD, og besøket ble avviklet greit.

Personell: I skolen var det 5 personer som underviste (3 indianere og 2 mestisere), og dette fungerte greit. På klinikken hadde vi en assistent som tok seg av inneliggende pasienter etc.. Fram til juni var de to norske familier i Paso Cadena: Gunvor og Ingvald Skretting som skulle avløse Brit-Lajla og Rudolf Larsen. Stillingsstøtten var knyttet til sistnevnte. I November fortsatte Anna Mjåland som sykepleier.

Forøvrig så setter de økonomiske rammer en effektiv ramme for videre ekspansjon.

Med hilsen